

Olc mo thuras sonn ó Lundain

[Walsh, Paul: *Gleanings from Irish Manuscripts*, sec. ed., Dublin, 1933, 86-7; also Mhág Craith, Cuthbert: *Dán na mBráthar Mionúr I*, Dublin, 1967, poem 46]

1 Olc mo thuras sonn ó Lundain
go Cnoc Samhruidh aoibhinn áird;
Fuaras ainnséin mar nár shaoilios
begán aoibhnis, easbhaidh gráidh.

2 Do shaoilios go mbiadh san dún-soin
fáilte romham ar son Dé;
Mar nár shaoilios tárla dhamh-sa,
beg faríor dom amhgar é.

3 Ar mhaithne do lucht an dúnaidh
amach tar múraibh cuirthear mé,
Dhá rádh lem airís gan rochtain
san dún-soin do bhochtaigh mé.

4 Am bráthair bhocht tré bheith dhamh-sa
's am shagart do dheibhlén Dé,
Lag sin an chúis, ba chúis oirne,
fóir mo mhúith, a Choimdhe chléibh.

5 Lé Cnoc Samhruidh beg mo bháidh-si
's leis an chrich-sin n-a bhfuil sé;
Baoi mo dhóigh, gidheadh, san Iarla,
fa olc riamh nír liamhnadh é.

6 Sgéla uaim-si má fuair seision,
sgéla uaidhe ní fhuair me;
É dhá dhéanamh lem as iongnadh
muna bhfuil orm diomdha Dé.

7 Ó nó iarla dá mbeith againn
do shíol cCuinn do chlannoibh Néill,
Saoilim féin go bhfuighinn fáilte
am riocht féin, gér bhráthair mé.

8 Do chaithios ag teacht don dún-soin
begán beg bá feirde mé,
S ní fhuaras feóirling dhá shochar,
turas Ghóidrisg, donas é. OLC.